

CYKL | FILMOWE PODRÓŻE
GRUPA WIEKOWA | Klasy 1–3

ANALIZA PSYCHOLOGICZNA

Opracowanie: Alicja Moderau

FILM | „Miss Moxy. Kocia ekipa”

Miss Moxy. Kocia ekipa to opowieść o rozpieszczonej kotce Moxy, która podczas wakacji gubi się swojej rodzinie. Ponieważ chce wrócić do ukochanej opiekunki, wyrusza w podróż pełną przygód. Po drodze musi nauczyć się współpracować z niezdarnym psem i z przemądrzałym ptakiem, choć początkowo zupełnie im nie ufa. Wspólna wyprawa pokazuje Moxy, czym są przyjaźń, zaufanie, odwaga i wzajemna pomoc. Ze względu na poruszoną tematykę, tempo akcji oraz poczucie humoru film będzie adekwatny dla młodych widzów w wieku wczesnoszkolnym oraz dla dzieci starszych.

TEMATY DO OMÓWIENIA

Odkrywam siebie, odkrywam swoje talenty

Przyjaźń: jak ją odnaleźć i jak budować

Nie oceniam książki po okładce – co znaczy to przysłowie?

Odkrywam siebie, odkrywam swoje talenty

Około 7–8 roku życia dzieci zaczynają coraz lepiej poznawać siebie i zauważać, co sprawia im szczególną radość. Odkrywają swoje zainteresowania, naturalne predyspozycje i talenty. Chętniej angażują się w aktywności, w których mogą rozwijać swoje mocne strony. Jedne odnajdują się w sporcie, inne – w muzyce, w sztuce, w nauce czy w budowaniu i konstruowaniu. To dobry moment, by pozwalać dziecku próbować, eksperymentować i szukać własnej pasji bez presji, że musi od razu znaleźć to, w czym jest najlepsze. Czasem rodzice popadają w zniechęcenie, gdy obserwują, jak dziecko porzuca kolejną pasję na rzecz nowej, i nazywają to słomianym zapalem. Warto mieć na uwadze, że jest to czas na eksplorację. Usilne zachęcanie, by kontynuować porzucone aktywności, może być paradoksalnie zniechęcające dla młodego człowieka. Czasem taki nacisk jest wyrazem ambicji rodzica lub jego lęków. Dziecko może czuć, że nie spełnia oczekiwań rodziców i podejmować się działań, które nie będą wyrazem jego zainteresowań. Jest to szybka droga do poczucia wypalenia, zniechęcenia, a nawet – depresji.

Aby zobrazować młodym widzom, jak może wyglądać ślepa ścieżka w poszukiwaniu własnego talentu oraz jak inni mogą chcieć go wykorzystać, można w ramach przykładu nawiązać do bohaterki filmu – żądnej sukcesu Rity. Kobieta nakazuje niezdarnemu, lecz uległemu psu Brutusowi wykonywanie ryzykownego popisu. Porywa również kotkę Moxę, by zmusić ją do muzykowania. Szybko się okazuje, że te zabiegi są fatalne w skutkach i prowadzą do sromotnej porażki nieuczciwej Rity. Te wątki są okazją do rozmowy o tym, co czujemy, kiedy podążamy za pasjami, ale także o tym, że mamy prawo komunikować własne granice, gdy nasze *flow* zacznie płynąć w inną stronę niż dotychczas. Brutus ćwiczy przy pomocy przyjaciół, jak przestać ulegle spełniać wszystkie oczekiwania swojej opiekunki, i na takiej samej zasadzie również my możemy ćwiczyć wraz z młodymi widzami. Przykład filmowych bohaterów może nam pokazać, jak mówić „nie chcę”, „nie lubię” tak zdecydowanie, by stworzyć odpowiednio dużo miejsca dla „uwielbiam to” oraz „to sprawia mi radość”.

Pytania:

- Jaki wyjątkowy talent miał Brutus?
- Jak zachowywał się pies, kiedy Rita kazała mu występować?
- Do czego przekonywała Brutusa Moxa?
- Jak poradził sobie z tym zadaniem pies?
- Po czym można poznać, że ktoś ma talent?
- Co to znaczy „pasja”?
- Kiedy pasja przestaje przynosić radość?
- Jak możemy komunikować, że nie chcemy czegoś robić?
- Jak masz pasję?
- Czy są jakieś, z których obecnie zrezygnowałeś?

Przyjaźń: jak ją odnaleźć i jak budować

Przygody Moxy pokazują, że przyjaźń może narodzić się w najmniej oczekiwanym momencie i między osobami, które na początku wydają się zupełnie do siebie nie pasować. Tytułowa bohaterka wcześniej nie darzyła sympatią ani psów, ani ptaków, a jednak podczas drogi do domu musiała zaufać zarówno naiwnemu Brutusowi, jak i przemądrzałemu Ayo. Ich wspólne przeżycia, wzajemna pomoc i pokonywanie trudności sprawiły, że początkowa nieufność stopniowo zamieniła się w bliską relację. Bohaterowie odkryli, że prawdziwa przyjaźń opiera się na zaufaniu, na akceptacji i na wzajemnym wsparciu mimo dzielących ich różnic.

Wiek wczesnoszkolny to ważny moment w rozwoju relacji rówieśniczych. Dziecko coraz silniej potrzebuje przynależności do grupy, akceptacji i bliskiej relacji z wybranymi osobami. Przyjaźń staje się przestrzenią, w której uczy się zaufania, współpracy, dzielenia się, rozwiązywania konfliktów i dostrzegania potrzeb drugiego człowieka. Film może stać się punktem wyjścia do rozmowy o tym, jak odnajdywać osoby, z którymi dobrze się czujemy, oraz że prawdziwa przyjaźń wymaga czasu, wzajemności i troski o drugą osobę. Na przykładzie relacji łączących futrzanych bohaterów możemy poddawać refleksji, czy każda relacja może nazywać się przyjaźnią oraz czym cechuje się prawdziwy, dobry przyjaciel. Uzyskane w ten sposób odpowiedzi będą wspierać umiejętności społeczne młodych widzów na niełatwej drodze relacji.

Pytania:

- Jakie pierwsze wrażenie zrobiły na Moxie Brutus i Ayo?
- Kiedy ich relacja zaczęła się zmieniać?
- Czym się różni kolega od przyjaciela, a przyjaciel – od najlepszego przyjaciela?
- Po czym poznać, że przyjaciel jest prawdziwy?
- Jak być dobrym przyjacielem?
- Czy można szybko się zaprzyjaźnić, czy przyjaźń wymaga czasu?
- Jak to było w przypadku Moxy i jej przyjaciół z filmu?

- Co oznacza przysłowie „Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie”?

Nie oceniaj książki po okładce – co znaczy to przysłowie?

Znajomość przysłów i frazeologizmów wzbogaca nie tylko słownik dziecka, lecz także jego sposób rozumienia świata. Gdy proponujemy mu przyjrzenie się powiedzeniu „Nie oceniaj książki po okładce”, rozbudzamy w nim zdolność do generalizacji i myślenie przez analogię, czyli ważne obszary myślenia abstrakcyjnego. Dajemy również przestrzeń, by pewne wartości włączyć do własnych doświadczeń i móc się nimi kierować.

W filmie znaczenie tego przysłowia szczególnie dobrze widać w relacji Moxey z jej towarzyszami podróży. Ich relacja pokazuje, że prawdziwe poznanie drugiego człowieka wymaga czasu i wspólnych doświadczeń. Kiedy bohaterowie zaczynają sobie pomagać, wspólnie pokonywać trudności i mogą na siebie liczyć, zmienia się ich wzajemne postrzeganie. Okazuje się, że ktoś, kto na początku wydawał się całkowicie odpychający lub niepasujący do naszej grupy, może mieć wiele cech, które czynią go dobrym przyjacielem. Naiwność i uległość Brutusa, które Moxey lekceważyła, okazują się być bliższe szczerości i autentycznemu zaangażowaniu. Wyniosłość i spryt kociej bohaterki zamieniają się w gotowość do poświęcenia oraz do zrozumienia. To właśnie wspólne przeżycia pozwalają bohaterom dostrzec w sobie nawzajem odwagę, troskę, lojalność i gotowość do pomocy. Odwrotnym przykładem tej zależności jest postrzeganie Rity, czyli bohaterki negatywnej. Kobieta przedstawia się początkowo rodzinie Josie jako dobra, pocziwa i życzliwa osoba. Szybko jednak na jaw wychodzą jej prawdziwe intencje. W scenach finałowych wszyscy się przekonują, że Rita jest zupełnie inna, niż można było sądzić na podstawie pierwszego wrażenia, jakie zrobiła.

Dla młodych widzów ważną refleksją może być to, by nie oceniać nowo poznanych kolegów i koleżanek przez pryzmat ich wyglądu czy pierwszych reakcji. Odrzucanie kogoś, kto sprawia na nas negatywne pierwsze wrażenie, może prowadzić w ślepy zaułek: zamykamy sobie drogę do niejednokrotnie wartościowych relacji. Czasem ktoś niepozorny może stać się wspaniałym kompanem, o czym przypomina nam Miss Moxey i jej ekipa.

Pytania:

- Czy słyszałeś kiedyś powiedzenie „Nie oceniaj książki po okładce”?
- Co ono znaczy?
- Co na początku myślała Moxey o nowo poznanych zwierzakach?
- Czy zmieniła zdanie?
- Jakie pierwsze wrażenie sprawiała Rita, a jakie – Moxey?
- Na ile to pierwsze wrażenie było zgodne z prawdą o tych bohaterkach?
- Czy znasz kogoś, o kim zmieniłaś/zmieniłeś zdanie po bliższym poznaniu?